

## YEDİ MEHMETLER

Yıldızlar vardır görünmezler.  
Gölgeleri vardır toprakta...  
Bazı yıldızlar da vardır. Omuzlarda taşınmaz.  
Kalpte taşınır. Onu kimse bilemez.  
Görünmezler de... Namsız, nişansızdırlar. ...

DrMunirDerman.net

## YEDİ MEHMETLER

“Muhacir çıktktan sonra günlerce yürüdük.  
Köylerde kaldık . Hanlarda yattık...  
Çocuktum hafızamda hayal halinde kalanlar bu... “

Bugünün insanları gölgeleri ayaklarından zincire vurulmuş esirlere benzerler. Gölgeleri kendileri değil.

Bir gölge yürüdü mü, diğerleri de yürümeye mecbur oluyor.

Dünyada işlenmesi güç üç şey vardır.

- 1- Elmas.
- 2- Çelik .
- 3- İnsan ruhu .

Bugün elmas, çelik işlenmektedir.

İnsan ruhu da işlenmişti. Fakat elmas, çelik insan ruhunu kemirdi ve insan bugün perişan ..

Benim memleketim vardı vaktiyle , şimdi insanlarıyla, ahşap evleriyle, âded ve gelenekleriyle, yemekleriyle, ağaç, nebat ve meyveleriyle, hayvanlarıyla,havası ile sükun ve huzuruyla (değişmedi) yok oldu..

Nur yüzlü, gül kokan ninem şimdi yok .

Dedem ve babam göçtü gittiler, her şeylerini alarak ...

O zamanlar ben küçüktüm . Şimdi yaşlandım. Ben de yok olmak yolundayım ... Çocukluk devrimi hatırladım.Onun küçük bir hikayesi bu küçük kitap...

Dedem vardı benim.

Dedeniz vardı sizin.

Dedeleri vardı hepimizin .

Onlar efendi ve hatun doğdular. Efendi ve hatun yaşadılar. Helal süt emdiler, emzirdiler...

Efendiliklerini geride bırakmayarak göçtü gittiler nur alemine...

Biliyorlardı ki, bir gün biz utanmayacağız...

Onların devirleri bugün gönülden silindiler. Her şeyleriyle birlikte. Gönül albümünde bile bulamıyoruz onları artık...

Milletleri rahat ve adilane idare eden hükümdarları tarihte arayınız. Ne dinden olursa olsun Allah'a inanmıştır. Bir şeye samimiyetle taparlardı. Onun uğrunda canlarını hiç düşünmeden feda ederlerdi.

Milletleri ve kendilerini yıkanlar, perişan olan hükümdarlar tarihte. Bakınız zalimdirler. Allah'ı bilmezler. Kendi kendilerine taparlardı.

Alpaslan'ı seyrediniz tarih sahifelerinde.

Selahaddin-i Eyyübi'yi dinleyiniz. Bütün dünya milletlerinden.

Barbaros Hayrettin Paşa'yı seyrediniz, deniz dalgalarından ne haykırıyorlar...

Fatih'i, Kanuni'yi, Ahmed'i, Selim'i seyrediniz. Süleymaniye, Ahmed, Selimiye camiilerinin Hakka yükselen minarelerinden...

Hain dedikleri sultanların nasıl insan olduklarını dinleyiniz ve seyrediniz kalbinizin vicdan pencerelerinden...

Yapılan zulümleri görünüz müzeye çevrilen camilerden, Resul-ü Ekrem'in emaneti mübareke dairesinin durumundan...

İslam Türk'ü, gözyaşlarınızla ne hale geldiğini görünüz. Birbirimizin bugünkü haline bakarak...

Bir zamanlar memleketimizin semalarından melekler görünür. harplerde herkesin görmediği yeşil sarıklı, dev insanlar görünürdü. ALLAH ile el ele idi dedelerimiz .... Bugün ellerimiz boştur.

Bir veli bir diyarda bulunursa orası her türlü afattan masun kalır. Bir salih kul, bir mahalleye gelecek afatı önlerdi.

Bunları hakir gördük. Kendimizi yitirdik ...

Bu sözlerin sonu gelmez...

Nur yüzlü, melekler kadar temiz, gül kokan nineleri vardı hepimizin...

Bizden uzaklaştı gittiler. Allah'ın değişmeyen Kanununa uyarak. Amma altında bir şey saklı yatıyorlar... Bir gün utanmayalım diye...

Yıldızlar vardı benim vatanımın semalarında.. fakat görünmezler. Gölgeleleri topraktadır onların...Dağılmış yurdun her köşesine küme küme...

Gönül gözü ister onları görmek için... Kokuları, renkleri efsanelere, menkibelere bürünmüş yatar gönüllerde... Nesilden nesile söylenir sözleri.Kudret ve güçleri dolaşır durur. Onlar ölmezler yaşarlar.

Daima ruhaniyetleri okşar her gönül sahibi olanları...  
Bal peteği gibi yıllarca işlemişler vatanımın her yerini...  
Bugünkü nesle nasip değilmiş... Kim onlar... Türbelerinde vakur  
ve asil bir sessizlik içinde bekliyorlar ...  
Kimi, neyi... Utanırım bunu söylemeye..  
Onlar biliyorlardı ki , birgün biz utanmayacağız...  
Kimdir bunlar...  
Asırlar atlayarak bir iki tanesini söyleyeyim ...  
Hacı Bayram-ı Veli...  
Fatih Sultan Mehmet beşikte iken yaşamış. istanbul'u fethedeceğini haber vermiş...  
Ya Vedat Sultan.  
Fetih zamanında Bizans'ın içinde bulunuyor. Duasından dolayı fetih gecikiyor...  
Hacı Şaban-ı Veli: ismini bilen yok yattığı yerde...  
Şeyh Vefa. Fatih devrinde Beyazıt Veli devrinde yaşamış.  
Şeyh Yahya. Yavuz Selim Trabzon'da vali iken oğlu Kanuni'yi anası emzirmiş.  
Kanuni onun süt kardeşi.  
O Kanuni'nin süt kardeşi değil, Kanuni onun süt kardeşi Aziz Mahmud Hüddai. Sultan Ahmet devrinde yaşamış.  
Şimdi dinleyin.  
(Hacı Bayram) Bugün Ankara'da bir semtin ismi o kadar...  
(Ya Vedat Sultan) Onu bilen tarihçi bile bugün yok...  
( Hacı Bektaş-ı Veli: Ne söyleyeyim onun için. Söze sığmaz.. .  
( Hacı Şaban) Kastamonu'da yatıyor. Oradakiler bile bilmiyorlar koskoca veliyi...  
(Şeyh Vefa) bilen yok. Yalnız Vefa Bozacısını bilen var. Şeyh Vefa'yı değil...  
( Şeyh Yahya) Nereden bilsin bu zavallı nesil İstanbul'da tekkesini, mezarını... Kanuni onun süt kardeşi.. O Kanuni'nin değil...  
( Aziz Mahmud Hüddai) Kimse bilmiyor.Üsküdar'da bile...Onu bilen bugün azdan az...  
Çıkmış bir kadıncağız ortaya toplamış Anadolu Evliyaları diye

bir kitap çıkarmış...Hak razı olsun ondan...İşte bu büyük insanlar bir avuç sahife içinde o kadar...

O küçük kitabı da okuyan var mı o da bilinmez.

Asırlar, yıllar, gönül sahibi büyükleriyle yadedilirler.

Zalim veya kötülerıyla değil...

Nesiller gelir,zalimleri iyi göstermeye çalışırlar... Bütün imkanlarıyla. Fakat kendilerini kaybederler. Bir gün helak olurlar.

Bu muhakkak bilinmeyen (Bilinmek istenmeyen) bir kanun icabıdır. Hakkın sevdiği kullarını gönüllerden silmek mümkün değildir. Onları gönüllerden silmek isteyenlerin gönüllerinde var onlar ama bilmiyorlar...

Artık söz bağladık. Söz sizin ne diyacaksınız...

Bir şey söyleyecek halde değilsiniz değil mi?

Evet..O halde içinizi yoklayın... Biraz üzülme ve gözlerinizde yaş belirdi ise bu küçük kitabı okuyun... Yoksa bu kitabı da lekelemekten hiç olmazsa insanlık namına sakının...

Namsız, nişansız bir kul...

Ben küçüktüm hatırlıyorum ...

Birinci dünya savaşı başlamak üzere idi...

Bir gün hava birden kararmıştı. Doğuda gök kıpkırmızı oldu. Büyük bir kuyruklu yıldız görünmüştü.

Bunu herkes dünyaya bir felaket gelecek diye yorumlamıştı.

Bu yazı o zamanın çocuk zihninde kalmış bir hakikatı kısa olarak anlatır...

Ninem vardı benim... Halı döşeli, sedirli, raflı, duvarında yeşil kadife kılıfı içinde Kur'an asılı odasında seccadesinde daima otururdu. Yeşil gözlü beyaz pembe ciltli, başında kar gibi beyaz gül kokan yağma vardı.Daima güzel gözleri yaşlı dua ederdi.Dudakları ötelere bir şey fısıldardı.Ruhunun güzelliği yüzünde şekillenmişti.Temiz yüzünün altında hiç bir günah gizlenemezdi.Gözleri çevrili nur dolu kalbine, kalbi ise Hakka doğru çevrili...

Kanaat, sabır, merhame t, hoş görme, güler yüz timsali pembe ninem ... Anasının ismi (Gül Hatun) veya (Evliya Kadın) derlerdi ona.Eski Gümüşhane'nin(Hedre) köyünde türbesi vardır.Hedre o zamanlar 40 haneli idi.Bir kış o köyde kalmıştık.Sonradan oradan muhacır çıktık. Rus geliyordu ... O günden bu güne , uzun yıllar geçti. Köyü ceseden ziyaret mümkün ve nasip olmadı...

Muhacır çıktık. Kafile halinde yürüyerek Hedre'den ... Nerelerden geçtik ,nerelerde konakladık hatırlayamıyorum.Ankara'ya kadar geldik ... Pembe ninem Ankara'da Hakka göçtü. Bendderesi denilen semtte küçük bir evde oturduk.

Hacı Bayram-ı Veli Türbesi yanındaki mezarlığa defnedildi...

Sonraları o mezarlık kaldırıldı. Rahmetli dayım annesi ninemin kabrini toprak ve kemikleriyle aldı.Hedre Köyüne götürerek büyük ninesi Evliya Kadının yanına defnettirmişti. Dayım o zaman Gümüşhane mebusu idi...

Benim çocuk hatıramda kalan bu kadarı. ...

Rahmetli anam ( Şehvar Hatun) anlatırdı....

Hedre köyünde "YEDİ MEHMET" vardı o zamanlar...

Yaşları 20 nin üstünde idi. Ben kendilerini gördüm,ama çok küçüktüm.Simaları hafızamda buğulu bir hayal halinde kalmış.Zorla hatırlıyorum onları... Anam söylerdi ve sözlerle resimlerini şöyle çizerdi.

Bu yedi Mehmet'in boyları boy... Elleri el... Hep aynı makineden

çıkmuş aslan gibi herbiri...

Yüzleri analarının sabrı kadar ak... Siyah gözlü, siyah saçlı, beyaz tenli... Evliyalara kadar temiz yürekli...

Burada anamın gözlerinden yaşlar gelmeye başladı.

Sordum. Ana niçin ağlıyorsun?... Hiç oğul...

Bazı yaşlar vardır, sebebi bilinmez... Yaşları sessiz devam ediyordu. içini çekti... Ben dinliyordum...

Kara Mehmed, Dal Mehmed, İnce Mehmed, Deli Mehmed, Çakır Mehmed, Kocauzun Mehmed, Hafız Mehmed... Mehmed ismini anaları koymuş...

"Kara, Dal, İnce, Deli, Çakır, Kocauzun, Hafız" isimleri halk arasında yeşermiş, tanınmaları için adeta lakap olmuş onlara... Hepsi Mehmed'in Mehmedleri, görünüşleri. Halk arasında lakapları idi. Bu Mehmedlerden bir manga olurdu.

Oğlum... Gün doğmamıştı bunların üzerine... Sabah namazlarını Hedre'nin tahtadan yapılmış camiisinde daima bir saf halinde kılarlardı. Bu yedi Mehmed'in kursaklarına haram girmemiş..Analarından abdestli olarak helal süt emmişler .. Vücutlarında gözlerinde, seslerinde, tavırlarında temkinli bir sevgi görünürdü.

Dertlerini söylemezlerdi Allah'a bile dualarında... Şikayet olur diye.

"Bunlar her tohumun içinde bir orman gizlendiğini bilirlerdi" . Amma ormana balta ile girenlerden kaçarlardı..

Yalan bilmezlerdi. Gözleri daima yere bakar yalnız birbirlerinin yüzlerine bakarlardı. Ana ve babalarının yüzlerine de adeta utanarak nazar ederlerdi.

Gözleri çevrili idi kalplerine. Kalpleri ise Hakk doğru çevrili onların... Anam durmadan anlatıyordu.

Hele içlerinde "Koca Uzun Mehmet" aynaya bile bakmaktan utanırdı.

Hepsinin ayrı ayrı manevi bir hüner ve Hak vergisi, birbirinden üstün, şahıslarına has meziyetleri vardı ki, bu hallerine ayrı ayrı büyük hürmet ve tazim gösterirlerdi. Yek diğerine karşı...

Herkes söylerdi bunlar için: Evliya duası almışlar, evliya kuvvet ve kudreti var onlarda...

Büyüklerden geniş ve derin bir himmet aldıkları hareketlerinde ve yüzlerinde adeta sessiz, sözsüz okunuyordu... Anam sustu...

Oğlum muhacır çıktık. Köyde kimse kalmadı. Hayvanlarımızı tavuklarımızı bile yanımıza aldık.15 kovan aramız vardı. O mübarek hayvanları kendi sahibine bıraktık. Fakat çok üzüldük.

Hatırlar mısın bilmem senin bir kedi ile siyah bir horozun vardı. Onları da baban aldı. Kediyi boğazına kadar torbaya, horozu da kafese koydu ...

Sen ağlamıştın. Horozu da alalım diye... Hıçkırıyordun ... Baban horozun sırası mı şimdi dedi. Sen de sabahtan öter baba demiştin .

Ana hatırlayamıyorum dedim. Hatırlamadığın iyi oğlum... O dertlere tahammül edecek aza insan vücudunda yok... Bize bakma... Dertle birlikte merhamet devam ederse insan bunun altında ezilir...

Yalnız Yedi Mehmedler köyü terketmediler. Niçinini kimse bilemedi.Muhacirlikten sonra Mehmedlerin ne olduğunu bilen de çıkmadı.

Mezarları bilinmeyenlerden oldular. .. Yedilerin içinde kaybolup gittiler nur içinde yatsınlar ...

Merhamet 14'de 1 (1/14) peygamberliktir buyurmuş Resul-ü Ekrem .. . Merhamet karşısında her kötülük eriyip gider.

Dert ve ızdırapları merhamet hasleti ile eritmeğe savaş . Bunları eritemeyenler zalim olurlar.

Zalimler dertlerini zulmederek, perdeleyen ve merhametini yok edenlerdir. Dert, ızdırap içinizdeki doktorun benliğinizi tedavi için verdiği acı ilaçtır. Bunu katiyen unutma...

Bildiğin şeyleri sana söylüyorum beni bağışla oğul. Yok ana bana çok şeyler öğretiyorsun dedim. Hak razı olsun.

Onlar bir defa cihada gitmesin oğul...

Hak gönderir görünmeyen meleklerini evliyalara fırlardı kabirlerinden. Bu bir manga teşkil eden Yedi Mehmed'in vücutlarında gözle - rinde, naralarında,saldırıışlarında,seccadelerinden dua eden,gül kokan yaşmaklı, ninelerin duası Arş ta kabul olunmuş ki . Hakkın nusrati yağmur gibi yağardı. Mehmedlerin yüreklerine...

Zaten durulmaz Hak ile birlikte olanların önünde...

Anam sustu . Gözlerinden sessiz yaşları sızıyordu.

Ana niçin ağlıyorsun dedim . Oğul... Nur yüzlü oğlum... Bu bir insanın diğerine öğreteceği, anlatacağı şey değil... Öğrenmek çok güç... Anlatılmasına söz yok. Bulunmaz . Dil yetmez..Ağlayan bile anlayamaz niçin ağladığını...



Bu soruları çok az kişi sorar. Söylenebilse bile cevabını çok az kişi dinler. Bana sorma kulağında kalsın. Bu "ANA GÖZ YAŞI" dır. O kadar bil yeter...

Büyük ninem Gül Hatun'a sormuşlar da o böyle söylemiş... "Ana gözü yaşı" onu ancak Allah bilir demiş...

Ana dedim: Resulullah'ın bir hadisi var (Bir kimse anasının ayağını öperse cennetin eşliğini öpmüş olur.) (Cennet anaların ayağı altındadır.) buyrulur. Bu ne demektir diye sordum.

Ah oğul. Bunun ne olduğunu bilseler, bir kerre... İnsanlar...

Sana bir iki söz söyleyeyim. Onlarla bunu çözmeğe çalış, ben sana izahını beceremem...

Hakkın en büyük eseri anne'dir.

Ayağının altına Allah'ım sermiş cenneti. Büyük Allah'ın büyük eseri anne...

Kadınlara cuma namazı farz değildir.

Cuma namazı vakitle farzdır. Bu farz haftada bir gün muayyen bir vakitte eda edilir...

O vakit, o dakika girmeden farz olmaz.

"Kadına farz olmaması hayız meselesi değildir."

Kadınların hayızı bittiği zaman yıkanılır. Bu yıkanma nedir? Gusul müdür? Kadın cünüp değildir. Gusul cesede aittir. Bu yaratıldığı su ile tövbesidir cesedin ...

Kadınlardan imam olmaz. Sebebi büyüktür.

Hayızlı kadınlara namaz bağışlanır. Kaza edilmez.

Bunların niçinleri vardır. Bu mertebe, makam meselesi değildir. (HAY)ın tezgahı olan kadınlar hayızdan keşildikten sonra, çocuk daha yapamazlar. Hay tezgahı artık alınmıştır. Onlardan... Bu alınmada bir kıymetsizlik mevzuu bahis değildir. Kadının mertebesi meselesidir.

Hay tezgahı vazifesinin mükafatıdır. Bu da bir sırdır.

Altında büyük bir hikmeti ilahiye perdelenmiştir. Bunun hikmeti nedir? Bunun ne olduğunu kadınlar bilseler secdeden başlarını kaldırmazlardı. Bunun hikmetini erkekler bilselerdi böyle kadınların ayaklarının altına öperlerdi. Bunun için Allah cenneti anaların ayakları altına sermişti.

Adem topraktan halkedildi Havva Adem'in ege kemiğinden halkedildi. Adem: Toprak, topraklıktan çıktından sonra Havvayı Adem gi-

bi yaratmadı. Hakkın bir sırrıdır. Böyle olmasaydı Hak anaların ayağının altına cenneti (Seremezdi) Sermezdi değil...

Hakkın şanı böyle... Ege kemiğinden yaratıldığı rivayettir. Hakiki sırrı perdelemek için ülema tarafından söylenmiştir. Kur'an-ı Kerim'de ege kemiği diye bir şey yoktur.

Havva topraktan değil "Nefsin Vahidetin"den halkedildi. Bu "Nefsin Vahidetin" ayeti Allah'ın en büyük Kudret tecellisinden biridir.

Bir müddet anam sustu.

Sonra kalk oğlum. İmam ol ve akşam namazı kılalım. Kıldık... Ana kokan küçük odasında küçük tenceresinde pişirdiği yemeği beraber yedik...Kahvesini mangalda pişirdim içti...

Ana daha anlatmıyacak mısın? Olur oğlum.

Anam çok güzel konuşurdu. Geçmiş şeyleri anlatırken öyle basit cümlelerle söylerdi ki, sanki o anda o geçmişi yaşıyor gibi olur insan...

Uzun yıllar oldu anam göçeli.. Hala kokusu ile yanımdadır. Anam genç yaşta dul kalmıştı. Ömrünü ağabeyimle bize vermişti.

86 yaşında göçtü. Ağabeyim anamdan 10 sene evvel Hakka göçmüştü...

Bir akşam namazından sonra benimle helallaştı. Korkma ağlama oğlum Hak sana ana hakkı sormasın diye dua etti. Yatsı okunurken uçtu gitti anam...

Mezara anamı ben indirdim. Nur içinde yatsın mübarek hatun anam...

Anam oğul dedi. Kocauzun Mehmed'in anası Emine Hatun uzun boylu heybetli bir kadındı. Siyah saçlı, beyaz tenli, gözleri daima yaşlı. Bize çok gelirdi.

Anam kendisine çok hürmet ederdi. Anamın elini 3 defa öperdi, Emine Hatun...

Ana niçin el 3 def'a öpülür. İşte güzel oğlum onu söylemem dedi...

Emine Hatun'un Koca Uzun Mehmed'den küçük bir oğlu daha vardı.

Hasan... Babasız büyüdükleri için Hasan ağabeyisini baba gibi sayardı. Herkes bu hale şaşardı. Hasan Gümüşhane'de BURUT denilen ve topraktan çömlek, küp, güveç testi yapan imalathaneler vardı. O

zamanlar bunların ustaları Ermenilerdi. Hasan bunların yanında çalışırdı. Her gün Mehmet ve Hasan öğleleri eve yemeğe gelirlerdi.

Emine Hatunun pişirdiği ne varsa onları yerlerdi birlikte... Dışarıdan katiyen yemezlerdi...

Koca Mehmed'in evin arkasında bir dönümlük tarlası vardı. Daima orada çalışırdı.

Biber, domates, maydonoz, nane yetiştirir onları mevsiminde taze, naneyi de kurutup satardı. Bahçe o kadar temizdi ki oğlum; bütün köy halkı şaşardı bu bahçeye...

Bahçede vişne, kızılıklık ağaçları da vardı, bir de iki tane kütükten yapılmış kovan arı beslerdi.

Anam hey gidi oğul...

Bu küçük basit gibi görünen yaşamayı hayal bile edemiyoruz bugün... Ne güzel günlerdi onlar... Gitti bir daha gelmeyecek. Biz de gelmeyeceğiz ya...

Fakat sana vasiyetim olsun. Benden gördüğün aza kanaat, sadelikten ayrılma. Aç da kalsan manevi gururunu kaybetme. Bu çok tehlikeli bir haldir kul için...

Başka kapı çalma. Hak kapısı dururken. Hakkın kapıları daima ardına kadar açıktır. Bir yoksula imkan bulupta yardım edeceksen o yoksulun gururunu okşa... Zedelemeyeceğini anladığın zaman yardım et...

Baş kakarsan verdiğin her türlü yardım ne sana helal olur ne alana...

Bu sözlerim çok ince bir hikmet taşır. Hakkın rezzaku alem olduğunu bu hareketinle tesbit etmiş olursun...

Cömert ol. Hasis olma. Cömert olursan EL GANi esması seni zırh gibi içine alır... Aç kal haram katiyen yeme... Haramlar, helallar bellidir. Fakat bunların arasında çok şüpheli şeyler vardır. Asıl bunlara çok dikkat et... Yakın haramlar bellidir, anlaşılır. Uzak haramlar anlaşılmaz...

Abdestsiz konuşma, yeme, içme. Besmelesiz hiç bir iş yapma... Bunları da aşikare sakın vurma... Yaptığını Hak bilsin o kadar...

Nerelere söz getirdik ...

Oğul birgün öğle üstü Hasan eve geldi. Yemek yedi, odada öğle namazı kılıyordu.

O sırada Koca Mehmed geldi, ana şehre ineceğim bana bir parça

bazlama ver hemen gideceğim dedi..

Koca Mehmed anasının pişirdiği ve yaptığı yemek ve ekmek ten başka kimseden yemek yiyemezdi..

Ana Hasan gelmedi mi? Geldi oğul, içerde öğle namazını kılmamış onu kılıyor.

Mehmet, odanın kapısını aralık ederek Hasan'a baktı. Hasan namaz kılıyordu ... Mehmet kapıdan baktı içini çekti. Hay kardeş hay dedi ve güldü..

Kapıyı çekti, anasının elini öperek bazlamayı aldı gitti...

Mehmet gittikten sonra Hasan namazı bitirdi geldi. Anasının elini öptü gidiyordu. Birden döndü anasına sordu. Kapıyı açan agam mı idi dedi.

Evet oğul Koca Mehmed'im ... Niye güldü agam benimle alay mı etti. Emine Hatun yok oğul... Agan hiç seninle alay eder mi? O hiç kimse ile alay etmez. Bilmez bunu ... Ben böyle şey sizlere öğretmedim. O halde...

Yavrum, seni namazda gördü. Kardeşin ne mertebelerde farkında değil.Yanındaki seninle namaz kılan melekleri gördü de ondan sevindi. Ve ondan dolayı güldü ...

Peki ana ben niçin görmüyorum agam melekleri görüyor...

Emine Hatun ağlar gibi içini çekti...

Oğul sende kabahat yok. Bende , kabahat bende...

Niçin ana. Oğul, sana bir gün çok ağlıyordun , namaz abdestsiz memenden süt verdim de ondan...

Beni bağışla oğul...

Bunu sana söylemezdim. Hak ile aramda sır kalmıştı...

Anamın gözleri yine doldu. Ben ne sana ne rahmetli ağabeyin Kazım'a abdestsiz süt vermedim ...Büyük ninemiz Evliya Hatun söylerdi. Sütün abdestle süslenmesi lazımdır. Abdestsiz yemek pişirmedim dedi...

Kalktım anamın ellerine sarıldım. Hak senden razı olsun ana dedim. Oğlum bu benim vazifemdi. Analık kolay değil.Nur oğlum anladın mı? Sen söyledin (HAK cenneti anaların ayağının altına sermiş) Analar bu Hakkın verdiği kıymeti nasıl ödeyebilirler...

Sütün musluğu memedir. Amma oğlum o çok uzak pınarlardan gelen Allah'ın büyük bir lütfudur analara...

(GÜL Hatun) ninemizin sözüdür bu... Hele bunu bir bilsen ana

olmak isterdin... Amma ben de bilmiyorum işin dibini... (GÜL Hatun - Evliya Kadın) büyük ninemizin sözü bu... O kadar... Her ne ise sözü uzatmıyalım... Anam sustu, sessiz sessiz ağlıyordu... Bende ağlamaya başladım...

Anama artık birşey sormağa, anlat demeğe cesaret edemedim. Annem içindeki elmasları, altunları, incileri görünmeyen bir hazine idi... Onları harcamadı. Zekatını vererek tekrar sahibine vermek için daldı gitti nur alemine... Ninelerinin, dedelerinin, babamın, ağabeyimin yanına... Hak ondan razı olsun. Allah'ın rahmeti üzerine olsun... Hey gidi anam hey... Hatun anam...

Anam merhameti şöyle tarif ederdi: Bunu ben anladığım şekilde anlatıyorum. Yaratanın mahluklara verdiği ilahi bir haslettir. İnsan ve hayvanın kendisine ve yavrusuna karşı duyduğu sevginin Yaratan tarafından verildiği için bir rahmettir.

Bu rahmet insandan dışarı taşmalıdır ki, merhamet olsun. Bunu dışarı taşıramıyanlar zalim olur. Bu işkence şeklinde tecelli eder.

İnsan Rahim olur fakat Rahman olamaz.

Rahmetten gelen merhamet insanın tiynetine göre hudutludur. Halbuki Rahmandan gelen merhamet ise hudutsuzdur.

Rahman olmayanın merhameti eksiktir. Rahman hudutsuzdur. Rahim ve rahmet hudutludur. Rahman olmayanın merhameti eksiktir.

Bismillahirrahmanirrahim: (Rahman ve Rahim Allah diyerek) demektir. Allah'ın ismiyle demek değildir. Her şey Allah'ta hazır ve nazırdır.

Oğlum bazan göz işitir, kulak görür.. Şaşmayın bu söze... Evet doğrudur bu laf. Allah (Essemiülbasir)dir. Essemi lafzı Hak kelâmında ELBASİR lafzından evvel beyan edilmiştir...

Peygamberler arasında gözleri görmiyenler vardı. Fakat sağır, işitmeyen yoktu... Cenab-ı Hak bütün mevcudata essemi ile zatı Ahadiyetini bildirmiştir.

Havasız yerde ses yoktur. Kendini göstermez. Ondan ötürü yaşayan mahluklar havasız yerde yok olurlar. Bütün mahluklarda havayı alacak ciğerler vardır. İstisnası yoktur.

Gözle görünmeyen olayları dertleri. iniltileri gören kulaklar vardır. Duyulmayan iniltileri, sesleri, feryatları, acıları işiten gören gözler vardır.

Ses ziyaya ve elektriğe, görüntü ziya ve elektriğe tahvil ediliyor.

Birden kayboluyorlar. Neler: Sesler, görüntüler, renkler sonra bir ekranda görüntü ve sese dönüyorlar. Nasıl: Radyo. televizyon...

Yukarıda söylediğimiz bazen göz işitir, kulak görür sözündeki hakikatı müstesna yaratılmış insan ve mahluklarda vaki olur. Bilir misiniz: Kedi kulakları ile de görür, bu bugün ispat edilmiştir...

Yani insanın aklına, idrakine girmiştir.

Şu küçük malûmattan sonra dinleyin bakalım...

Kanadı, bacağı kırılmış gözünün biri kör olmuş, kıvranan bir sineğin veya küçük bir böceğin duyduğu acı ve ızdırapları, çıkan feryad ve iniltileri hiç işittiniz mi?

- Hayır...

Sudan çıkarılmış bir balığın havasızlıktan çırpınıp ne çektiğini, iniltisini duydunuz mu?

- Hayır...

Suya düşmüş küçük bir böcek veya karıncanın haykırışını, çırpınmasını, acısını hiç hissettiniz mi?

- Hayır...

Zehirlenmiş bir böceğin, arka üstü kalmış durumda bacaklarının ızdırap dolu hareketlerini görüp de feryat ve iniltisini duydunuz mu?

- Hayır...

Kaynar suya canlı olarak atılan ve pişirilen bir istakozun ne hissedip feryat ettiğini duydunuz mu?

- Hayır...

Bu işitmediğimiz (Hayır)ları fakat gördünüz...

Görünenden görünmeyene, işitilenden işitilmeyene kadar olan feryatları, zulümleri, iniltileri görmeden, işitmeden merhametten bahsetmek abestir.

Hele görüp de bunu Hakkın insana verdiği Rahim ve merhamet perdesinde görmemek ise abestir.

(TAABBÛS) Ekşi yüz göstermek...

ABES: Hakikatı bildiği halde hilafa, aksine hareket etmek...

ABESE: Bu çok tehlikelidir. İnsan için Allah indinde...

Bu yüzden Resul-ü Ekrem'e bile ihtar gelmiştir. (ABESE VETEVELLA) suresini oku bakalım...

Musa Peygamber bile bilmiyordu bunları: Bir kul olan Hızır'dan öğrenmeğe çalıştı. Resul-ü Ekrem Hızır'a ihtiyaç duymadı. Hızır diğer

peygamberlere mülâki olmuştur. Edeben Resul-ü Ekrem 'e mülâki olmamıştır.

Bir çok uydurma Yahudi parmağı girmiş muteber zannettiğin kitap ve rivayetlere bakma..

Bize de itiraz etme.. Kabul etmezsen bu sana aittir.

Rahmeten-li-l-âlemin olan Resul-ü Ekrem'in ümmetinin bu mihenk taşıdır. Bilir misin?..

Yukarıda bahsettiğimiz (Hayır) ları (Evet) e çevirmektir. Nasıl olur? Bal gibi olur. Buz gibi olur. Bal ve buz kelimelerinde buradaki derin manalarını bilmek lazımdır.

Kuru saman çöpündeki zikri duymakla olur.

Hakiki bal ne kadar soğuk olursa olsun donmaz.

Bismillahirrahmanirrahim var ya. Burada Hakkın Rahim ismini hakiki Rahim olarak söyleyebilirsen o zaman Hakkın kudret ve güçlerini Hak namına, Hak izniyle kullanabilirsin.

(Besmele) (Kün) Ol emrinin anahtarı ve şifresidir. Bunu unutma..

Besmeleye sarıl, o herşeyden kuvvetlidir. Kul için...

Hak ile ve onun kudret ve güçleriyle temas bununla olur.

Abdestsiz ağzına kat'iyen ama kat'iyen alma... Besmele ayettir. En büyük ayettir. Şunu da hiçlik ve tevazu içinde söylüyorum. Bu- asırda bu sözleri söyleyecek de yoktur. Bulamazsın, göremezsın, tesadüf edemezsin zira yoktur da ondan...

HEDRE'den çıktıktan sonra günlerce yürüdük... Köylerde kaldık hanlarda yattık...

Orta Anadolu'ya geldik. Bir çok kasabalarda bir müddet kaldık... Bunları mantık ve hayal ile hatırlıyorum. Ya doğru, ya yanlış bilemiyorum... Berrak olarak... Çocuktum...

Bir gün yollarda kağnılara rastladık. Onların izlerinde yürüdük. Öküzlerin yorğun manalı gözlerini gördük.Sallana sallana sabırlı yürüyüşleri insana bir şey fısıldıyor...

Kağnı tahtadan yapılmıştır. Gıcırtilarını duyduk...

Dingil "akdut ağacından yapılır. Gıcırtyı yapan akdut. Dut, kara ağaçtan yapıldığı içindir.

Kağnyaya boş bir gözle bakarsan: Odun ve öküzler... Hepsi bu kadar... Amma gönlü boş olanlar odunu ve öküzü, etini görürler...

Halbuki kağnının:

Şekline, öküzlere bakar, gıcirtısına kulak verirsen bir çok şey du-

yar, anlar insan...

Bunları şimdi sessiz, sözsüz, resim gibi hatırlayıp görüyorum, gıcırtiları kulaklarımda...

Hülasa kağnyı tarif lazım gelirse:

Çocukluğumda hafızamda kalan kağnyı, çocukluk düşünceme hürmet ederek bugünkü bilgim ile tarif icap ederse şöyle söyleyebiliriz:

Kağnınun her tarafında Anadolu Türkü'nün sabrı gizlenmiştir. Türk'ün kendine has hasleti: Sabır, bekleme, çare bulma hasleti...

En az iki yıllık tahta... Çam, akdut, dut, karaağaç tahtalar bunlar...

Demircinin döğdüğü bir parça demir... Yağdanlık, öküzlerin boynuzundan yapılır.Sabırla yoğrulmuş.Ancak sabır yolunda giden sabırlı hakiki Türk'ün malı ve icadı...

Kendi kendini yapan Türk malzemesi. Türk gayreti...

Anadolu ot ve samanı ile beslenen hayvanlar... Mübarek hayvan... Etinden, derisinden, boynuzundan, kemiklerinden, pisliğinden gübre güç ve kuvvetinden ...

Yok öyle hayvan dünya yüzünde... Onun gibi çilekeş, sabırlı, kanaatkar (Öküzün hakkını verin) Hak kelimasında bildirmiş... İnsan bile yok onun gibi. Gelmiş, geçmişlerin içinde...

Tek biri müstesna: Bunun, büyüklerin büyüğü, efendilerin efendisi, Hakkın insan kılığında görünen rahmeti: "MUHAMMED (S.A.V .)"

Onsuz Allah bilinmez. Onun vücudu Allah'ı bilmek içindir. Selat ve selam ona mahsustur...

Allah ile Peygamber arasından ayrılma...

Okyanus çöle benzemez. Çölde üzerine kimse yok. O kum çölünün kurdu olabilirsin...

Fakat denizde çocuk gibi olacağını hiç unutma...

Denizde fırtına... Dalgalar korkunç... Nerede ise kayık batacak... Derviş Mehmet fırtınadan endişe ediyor.

Dalgalar kayığa vurdukça küpeşteye yapışıyor. Korku içinde...

Şeyh efendi sakin:

Mehmet küpeşteye yapışyorsun. Görüyorum ki, korku içinde sin...

Derviş hicap, ile kayığı göstererek hakkı alınız var, takdir buyurur-



sunuz ki; ölüm ile aramızda bir tahta parçası var...

Nihayet karaya çıkarlar. Şeyh efendi: Derviş Mehmed ölümle aramızda artık o incecik tahta parçası da kalmadı. Buyurur...

Kainatta ne var görünür görünmez, bilinen bilinmeyen hepsi Hakkın kudret ve güçlerinin görünüşüdür. Bu görünüşler de Hakkın görünüşüdür.

Arada bir şey yoktur. Arada insanın gaflet, endişe ve korku kurntusunu perdedir. Perdeyi kaldırmak için Vahit'de Abadi bulup (bir) de yani (tek) de kaybolmadır hüner...

Bir günde bizi yörükler misafir etti. On gün baktılar, sonra güler yüzle yolcu ettiler. Bugün bu yörükler yoktur.

Yörükülüğün en son kalan kısmı göçebelik...

Keçe çadır, deve. Kıl pantolon. Silah. At. Yoğurt Cesaret. Asalet. insaniyet. Misafirperverlik. Sevgi. Hürmet ve bütün bunları kucaklayan tabiat. Pırl pırl güneş. Masmavi gökyüzü. Fırl fırl esen rüzgar ve buz gibi sular. Nihayet çemenler ve kekik otlarının kokusu...

Bir cuma sabahı uçsuz bucaksız... Malazgirt ovasında sabah namazı kılındı kırdı...

50.000 göğüsleri iman dolu süvari...

100.000 el çevrili semaya doğru. Kalpleri Allah ile dolu o anda.. Adeta teker teker Hakla sessiz, sözsüz konuşuyorlardı.

100.000 el, 50.000 yüze sürüldü.

Bindiler atlarına..

Gür bir ses yükseldi

Beylerim, yiğitlerim, helat süt emmiş cümle nefer...

Sözüm sizedir.

Eğer dönmek isteyen varsa. Kul hakkı helalı hoş olsun. Vakit tez. Yol yakın...

Meydan birden sada verdi. İçten gelen bir aksi seda bu...

Haşa...

Beyaz giymiş, beyaz atta bulunan, sözleri söyleyen büyük insanın gözleri doldu...

Malazgirt'te Alpaslan'dı bu...

Ordu imamı Buharalı Muhammed Bin-i Abdülmelik ellerini kaldırdı Cihadın selameti için dua etti. Fetih suresini okudular...

Cenk zamanı göğüs göğüse dövüşmek muradımız...

Yaylan bırakın. Kılıç yeter bize... O da yetmezse Haydar pençe-

miz var...

Her soluk, her can yine bir oldu.  
AMİN... ALLAH ALLAH DİYEREK saldırdılar...  
400.000 kişiye 50.000 kişi..  
Üç saatte ordu tarumar. Kralları esir...  
Son malum tarih sahifelerinde...  
Bu küçük hikayede ne gizli onu düşün. Öyle ol..  
Babadan mahrum olana öksüz dediler...  
Anadan mahrum olana yetim dediler...  
Allah'da yetimi hor görmeyin diyor...  
Resul-ü Ekrem öksüz ve yetimdi.  
Bilir misin niçin?  
YA HABİBİM diye bilmesi için HAZRETİ ALLAH.

Resul-ü Ekrem'in ümmetine de (Vahid) de (Ahad)'i bulması yani (bir)de kaybolması için tevhidî "LA İLAHE İLLALLAH"ı bahşetmiştir.

Resul-ü Ekrem henüz genç "EL EMİN" ismiyle Mekke'de çağrılıyor, herkes tarafından...

Fakat lakabı "Ebul Kasım" o zaman babalar ilk erkek evlatlarının ismiyle de yadedilirlerdi. Kasım'ın babası...

"Mustafa" kul olarak ismidir.

Yaşayan ruhu mübarekleri, cesetlerinde oldukları zamanki ismi...

Ahmet, dünyaya teşrif etmeden asırlar evvel. İsa Peygamberin tebşir ettiği son peygamber (Peraklit) harnd edici manasına gelen isimleridir. Bugün tahrif edilen İNCİL'de mevcuttur. (Tesniye babında)...

"Muhammed Mustafa (S.A.V.)" hakikat-ı Muhammediyeyi taşıyan, bildiren "NUR-U MUHAMMED"yi taşıyan Mustafa demektir.

"MUHAMMEDER RESULULLAH" Nur'u Muhammediyi taşıyan, kendisine risalet ve nübüvvet gelen "Hattem'ün Nebi" Allah'ın elçisi demektir.

Bu lakap Allah tarafından verilmiştir. Ayeti Kerime ile sabittir. Tek olarak "Muhammed (S.A.V.)" doğrudan doğruya "Nur-u Muhammedi" dir. Buna Salavatı Şerife getirmek farzdır. Hakkın her şeyi halk ettiği nura tazimdir ve farzdır...

"BEN, VE MELAİKELERİM BU NURU TAŞIYAN NEBİYYE SALAVAT GETİRİYORUZ" ayette buyurulması burada (Nebi}. bu nuru taşımak ona verilmiştir. O ismi duyduğunuz zaman bana katiyen kullanım ihmal etmesinler demektir.

Cenab-ı Allah bu âyette kendini izzetini tesbih ediyor, melaikele-ri de ona katıyor, kullara da siz de bana iştirak ediniz diyor.

Bu salavat farzdır. Allah'm zati ahadiyetine râcidir.

Burası en ince, nazik bir noktadır.

Muhammed (S.A.V.) siz Allah bilinmez.

Muhammed'in (S.A.V.) vücudu Allah'ı bilmek içindir.

Resul-ü Ekrem'den evvel dünya kurulalı beri "Muhammed" ismi kimsede yoktur...

Cenab-ı Hak ve melekleri Nebiye nasıl bir salavat getirmiştir, diye Rahmetullahı Aleyh Hocama sormuştum..Cevaben gece ve gündüz sa-lavata ayırıyor buyurdular..Nasıldır bu salavat, sorduğumda:Hakkın ve meleklerin salavata Allah'ın esmalarıyladır diye buyurdular ve bana yavaş ve dane dane bir sesle şunları söylediler:

(YA MÜ'MİN. HALİK. MUSAVVİR. MÜTEKEBBİR. DAİM ).

Bu gündüzdür.

(YA MÜHEYMİN. HAMİD. MÜDEBBİR. MUDİ. DEYYAN.)

Bu gecedir. Ve şu ayeti sonunda okudular:

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُتَمِّمُ  
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ●  
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى  
لُيَسْبِحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ●

diyerek birden secdeye kapandı... Sonra bir şey daha söylemediler...

"Ahmed"den "Ahad" Ahad'e kadar bir şey yoktur.

Aradan (M)mi kaldır. Ahad olur.

Kâmil insan Ahad olmuştur. Aradığını kendinde bulur.

Allah insan cesedini serbest bırakmıştır.

Resullullah: Benim şefaetim de ruhadır cesede değil... Buyurmuşlardır. Onun için HAK temiz olunuz, cesedinizi temiz tutunuz buyurur.

"Hasan-ı Basri" cünup olmuş, rüyada Resul-ü Ekrem 'i görmüş ve huzura yanaşamamıştır.

Resul-ü Ekrem; Ya Hasan: Çekinme, cünup cesedindir. Ruhun değil .. Temiz vücuttaki ruhla alakamız olabilmesi için nasıl camiye abdestsiz girmek haram ise;cünup olan vücuttaki ruha hitap ve yanaşmak manevi edep dışı sayılır ve o da haramdır.

Allah ile peygamber arasından ayrılma... Yani emirleri tamamıyla yap demektir bu...

Ben kimseye nasihat verecek bir mertebede değilim. Fakat şunları söyleyeceğim:..

Kalbin durmadan çarpıyor. Nasıl işliyor. Niçin işliyor, neyi haykırıyor. O et parçası kadar daha olamıyorsun.

Sen ona bağlısın, durursa ne olur onu biliyorsun. Bildiğin zaten o kadar... Bugün kalp vuruşları sahibine küsmüş insanlarla dolu kitleler, dünya...

Kalp hastalıkları şeklinde ortaya çıkar . Zavallı gaflette bulunanlar...

Kimseye manevi bakımdan münakaşa etmeyin. Islah edeceğim derken siz isyan hududuna girersiniz...

Bütün manevi varlığınızı bir dakikada kaybedersiniz.Tekrar elde etmek çok güçtür.

Dünya meşgalesi manevi tarafınıza toz kondurmasın. İnsanın aklı bu hudutta durur.Niçin durur.Onu verene hürmeti vardır da ondan..

Çünkü o huduttan sonra ilahi hudut başlar. Allah'ın hududu... İnkar ve bütün yuvarlanmalar bu hudut üzerindedir.

Bu asırda herkesin dilinde, gönlünde bir dert, bir sıkıntı var: Pahalılık, geçim derdi, açlık korkusu, endişe... Bir takım arzuların yerine getirilememesi. Netice sinir buhranı...

Nefes alan her mahlukun rızıkını Allah tekellüf etmiştir. Er geç o rızık gelir.. . Rızıkı biten göçer gider, amma bu başka bir vesile perdesi altında cereyan eder...

Hakkın verdiği rızıkdan dolayı başa kaktığı düşüncesi kulda uyutup da isyan ve küfre gitmesin diye...

Hastalık, kaza, âfet perdeleri bunların altında gizli rızık meselesi... Onun için haramdan kaç... Her türlüşünden. Zira haramlar maddi olsun, ruhi olsun hepsi bir zincirdir yekdiğerine bağıldırlar...

Hoş tut kendini, hırsa kapılma Sabırlı ol. sinirlenme. Sinir nedir bilir misin?

Kendi aslından haberi olmayanın kendi kendine çifte atmasıdır.

Kaderle pençeleşmek, Allah'ın takdir hükmüne isyandır.

Dedelerimiz bunu hudutlandırmışlar. İsyana gitmeyelim diye... Alın yazısı demişler...

Yani Hakkın takdiri ile uğraşma, aklın ile bul da,sükut et... Bu isyana gitme demektir. Alın yazısı...

Takdirin manası: Nasıl yaratılmış ise onlardaki kanunlar ne ise ki o (KADER) de yazılı olan Kanunların tecellisi takdirdir. Tedbir bu Kanunlara dikkat ederek sana verilen düşünce ve iradeye kendi kendine hürmet demektir ki; bunda Hakka inanmak, emirlerine riayet etmek gizlidir.

Dünyaya sessiz geldik...

Sessiz yaşadık...

Namsız, nişansız büyüdük.

Hakkın bir lütfu olur da mağfirete uğrarız. Nişanımızı ötede tatarlar. Hak isterse.

Öyle sessiz gösterişsiz fakir kılıklı insanlar vardır. Göçtükleri zaman halk matem tutar.

Öyle gösterişli, tantanalı Hükümdarlar vardır ki; öldükleri zaman halk bayram yapar.

Bunların arasında fark yoktur, uçurumlar vardır.

Namsız, nişansız yaşamış bir kişi vaktiyle söylemiş bunları anlamayanlara:

Sureti Rahmanı buldum

Sureti rahman benem

Ben bir delû divaneyem

Gör kim ne mamur olmuşem

sözünü hatırlatırız.

Ömrümde kimseye gücenmedim

Bunu bana öğretmediler.

Gücenmek nedir diye.

Kabiliyetim olmadığından öğrenemedim. Kirpi gibi kabuğumuza

çekildik. Kimse ne görür. Gören de dikenli ot sanar geçer gider...

Sırrı söylememek de sırdır.

İncinmek veya incitmek ikisi de birdir bizce...

Kelime halinde bunu biliriz. İçimizde bunlar yoktur. Yalnız incinmemek asıl hünerdir...

Dış giyinişim basit... Bunu zühd için giyiyorum desem nefsimi öğmüş olurum. Para yetmiyor alamıyorum desem, bu sefer Rabbimi şikayet etmiş olurum.

Kime şikayet edeceğim. Bunu düşünmek küfürdür.

Bu hususu bana sormayın. Ne düşünürsen düşün.

En büyük günah, insanlarla eğlenip, alay etmek olduğunu hatırlatırım.

Hakka, kelamına inanıyor. Resul-ü Ekrem'e-gönül bağlamışsanız sözlerim ayeti kerimenin tefsiridir. (YA HASRETİN ALEL İBAD)...